

ЕРАТРИЛЪР

ДЖЕФРИ ДИЛВЪР

Четири дни страх, напрежение
и бясна надпревара

И НЯКОЛКО
ЧЕРВЕНИ РОЗИ

ДЖЕФРИ ДИВЪР

И НЯКОЛКО ЧЕРВЕНИ РОЗИ

Roadside Crosses
Copyright©Jeffery Deaver, 2009
All rights reserved

© Емилия Карастойчева, превод
© Димитър Стоянов – Димо,
худ. оформление на корицата

© Издателство *ЕРА*, София, 2009
Всички права запазени

ISBN: 978-954-389-060-6

ДЖЕФРИ ДИВЪР

**И НЯКОЛКО
ЧЕРВЕНИ РОЗИ**

Бележка на автора

Една от темите в книгата е размиването на границата между виртуалния свят – света онлайн, – и реалната действителност. Ако попаднете на интернет адрес в следващите страници, навярно ще се опитате да го въведете в браузъра си и да видите къде ще ви отведе. И без съдържанието на тези уебстраници ще се насладите на романа, ала то може да ви даде допълнителни ключове за разбулване на загадките. Откритото може да ви заинтригува или да ви разтревожи.

* * *

Интернет и култът му към анонимност осигуряват имунитет на всеки, поискал да сподели мнението си за някого. В този смисъл интернет е морално най-деформираното приложение на концепцията за свободата на изразяване.
Ричард Бърнщайн в „Ню Йорк Таймс”

Понеделник

1.

Нещо не беше наред.

Калифорнийският патрулиращ полицаи – младеж с остра руса коса под колосаната шапка, присви очи и се взря през предното стъкло на полицейската кола. Движеше се по магистрала № 1 край Монтерей. Отляво се редяха дюни, отдясно – ниските сгради на търговски център.

Имаше нещо странно. Какво?

Полицаят, запътил се към къщи в пет следобед след дежурството, огледа шосето. Тук не беше писал много талони – честта, както повеляваше професионалната етика, се падаше на местните полицаи. Спираше обаче понякога някоя италианска или германска кола, а и по този маршрут се прибираще у дома всяка вечер, така че познаваше магистралата добре.

Ето го... Цветно петно встрани от шосето върху една от дюните, които препречваха гледката към Монтерей Бей.

Какво ли беше?

Полицаят включи лампата и отби вдясно. Насочи предницата на форда наляво към движението, за да не попадне под колелата на колата, ако някой я блъсне отзад, и слезе. В пясъка точно над отбивката бе забит кръст – крайпътен мемориал. Беше висок четирийсетина сантиметра и направен от клони, овързани с цветарска тел. В основата му лежаха разпръснати няколко червени рози. В центъра на кръста имаше картонена табела, а датата на произшествието беше изписана със синьо мастило. Името не беше отбелязано.

Не беше разрешено да се поставят подобни крайпътни мемориали на жертви на пътни инциденти – често се случваше някой да пострада, дори фатално, докато забива кръст, оставя цветя или плюшена играчка.

Обикновено мемориалите бяха стилни и заредени със силно послание. Този изглеждаше особено.

Най-странното беше, че не си спомняше тук да е имало катастрофа. Всъщност тази отсечка бе сред най-сигурните по калифорнийската магистрала № 1. Шосето ставаше по-опасно южно от Кармел – онова място например, където преди няколко седмици се случи ужасен инцидент – две момичета загинаха на връщане от абитуриентски бал. Тук обаче магистралата беше трилентова и почти права; виеше се плавно само тук-там през търговските центрове и кампуса на колежа.

Полицаят се замисли дали да не махне кръста, но опечалените близки вероятно щяха да рискуват да се върнат и да сложат нов. Щеше да го остави. От любопитство реши на сутринта да попита сержанта какво се е случило. Младият мъж се запъти към колата, хвърли шапката на седалката и прокара пръсти през възкьсата си коса. Вля се в движението, забравил за кръста. Замисли се какво ли е сготвила за вечеря жена му и как по-късно ще заведе децата на басейна.

Кога ли щеше да пристигне брат му? Погледна часовника, за да види датата. Намръщи се. Свери и с мобилния си телефон. Нямахте грешка – беше 25 юни. Странно. Опечалените вероятно бяха объркали датата върху кръста. Спомняше си, че на картоната беше надраскано небрежно – 26 юни, вторник. Утре.

Навярно в скръбта си клетите хорица бяха сгресли датата.

После образът на зловещия кръст избледня. Полицаят започна да шофира към къщи малко по-внимателно.

Джефри Дивър
И НЯКОЛКО ЧЕРВЕНИ РОЗИ

американска
първо издание

Лиля Анастасова
редактор и коректор

Издателство *ЕРА*, София
тел./факс 02/980 16 29
e-mail: era@erabooks.net

Печат: ЕКСПРЕСПРИНТ ООД